Ч. 2. Пятниця 17 (4) січня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — Хорватскі демонстрациї против нового бана. — Угорска реформа виборча. — Німецкий парлямент. — Справи марокканьскі. — З Персиї.

Комісия рільнича палати послів приймила вчера кілька внесень пос. Реннера що до підпираня рільничої продукциї паші, а відтак по довгій дискусиї приймила внесеня референта п. Повшого в справі піднесеня управи лук та додаткове внесене, взиваюче правительство до предложеня проекту закона в справі управильненя сервітутів, в справі уживаня і заряду спільних ґрунтів і в справі лученя спільних ґрунтів при увзглядненю краєвих відносин. Крім того принято резолюцию п. Люкша взиваючу правительство, аби на найблизшій сесиї Ради державної предложено проєкт закона, після котрого кождого року могли би відбувати ся списи худоби. В дискусиї забирав голос також п. міністер рільництва др. Ебенгох, котрий підніс, що в справі полекш що до граничного обороту порозуміє ся з дотичним міністерством. В справі видаваня запомог для товариств плеканя худоби ведуть ся переговори, як також що до управильненя безпосередної продажи худоби господарями консументам. Що до жаданя пос. Люкша, аби кождого року списувано худобу, п. міністер заявив ся за предложенем такого проєкту закона. На тім перервано наради. Слідуюче засіданє нині. — Wiener Allg. Ztg. потверджує подавану вже перше вість, що сесия делеґацийна на р. 1909 буде скликана на май або червень до Будапешту. — Комісия бюджетова справ заграничних і окупацийного кредиту австрийскої делеґациї скликані на четвер дня 30 с. м. — Долїшно-австрийский сойм ухвалив закон о позичці міста Відня в квоті 360 мілїонів корон. — Войскові справи мимо запереченя із сторони угорского правительства займають безнастанно увагу всіх сторонництв угорского парляменту і не виключена річ, що в часї теперішної сесиї угорского сойму прийдуть ті справи на дневний порядок.

З Загребу доносять про події, які там вчера лучили ся з нагоди приїзду нового бана. Новоіменований бан бар. Равх прибув там вчера о годині $2^1/_2$ з полудня, повитаний на двірци представителями властий. Вже в часї привітних промов на двірци замічено, що ладить ся демонстрация против бана. На двірци зібрала ся дуже численна товпа. Коли бан по привитаню ішов в окруженю шефів секциї до ждальні, зробила ся з усіх сторін величезна глота і підняли ся оклики: Проч з баном! На достойників, котрі прибули повитати бана, кидано проклони і обидливі слова. Положенє було незвичайно критичне, прибувшим на дворець достойникам грозила небезпечність, що в глотї подусять ся. Полїция, що прибула лиш в незначній скількости, була безсильна супротив товпи. В часї того бан вийшив з двірця. Коли появив ся на площи перед двірцем, зібрана там товпа почала кричати і лихословити банови. Бан задержав спокій і зажадав, аби єму подано відкритий повіз. Позаяк такого воза на двірци не було, подано єму повіз закритий. На площи тимчасом счинив ся такий страшний крик, що коні у возів почали непокоїти ся. Вкінци бан від'їхав з двірця. Коли повіз рушив, крик ще збільшив ся, за возом кидано навіть каміньем. В другім повозї, в котрім їхав президияльний урядник, вибито шиби і ранено урядника. Кінна полїция окружила повіз бана, котрий поїхав до горішного міста. В місті вибито шиби в мешканю новоіменованого шефа секциї Черновича і в мешканю старшого жупана. Бан не заїхав до державного будинку, лише до своєї приватної палати, положеної в бічній улици, але й там демонстранти передерли ся. Полїция, котру обкинено камінєм, зробила ужиток з оружия і кілька осіб ранила; 10 осіб арештовано. На площи Марка прий-

2)

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповіданє — Конана Дойлє.

(Дальше).

Я чув одного разу від вас, що чоловік надає тим предметам, котрих що дня уживає, майже без винимки познаку своєї особистости, так що вправний спостерігатель може по річах пізнати характер їх властителя. Отже я маю тут годинник, котрий ще не від дуже давна до мене належить. Може би ви були так добрі і сказали мені свою гадку о прикметах і навичках давнїйшого єго властителя?

Я подав єму годинник не без чувства внутрішної радости. Задача була після моєї думки не до виконаня; я хотів тим дати єму малу научку за єго иноді занадто гордий тон, якого він собі иноді добирав. Він зважив годинник на руці, глянув бистрим оком на числовий кружок, отворив куверти і придивив ся цілому механізмови; насампеpeд голим оком а відтак крізь сильно побільшаюче скло. Коли наконець зі знеохоченою міною замкнув годинник і віддав мені єго назад, не міг я здержати ся, щоби не засьміяти ся.

— Тут лиш мало щось такого, на чім можна би оперти ся — запримітив він. — Годинник недавно тому чищено а то позбавило мене найлїпших познак.

— Таки так — відповів я. — Єго очистили, заким мені післали.

Гольмс говорив так очевидно лиш длятого, щоби тим закрити свою поражку. Цікава річ, що був би знайшов на неочищенім годиннику, на чім міг би був оперти ся?

— Розсліди, що правда, невдоволяючі, але й не зовсім без успіху — говорив він дальше, споглядаючи мутними очима задумчиво на стелю. — Чи помиляю ся, коли скажу, що годинник належав до вашого старшого брата?

— Догадуєте ся без сумніву з букв Г. В. на вічку?

— Авжеж. В. означає ваше власне імя. Датум сягає майже пятнайцять літ взад, а моноґрам такий старий як і годинник. Отже він був зроблений для попередного поколїня. Дорогоцінні річи переходять звичайно на найстаршого сина, котрий по найбільшій части має імя свого батька. А що ваш батько, о скілько знаю, вже від богато літ не жиє, то від того часу ваш старший брат мав той годинник в своїх руках.

— Доси все правда — сказав я. — А що ще більше знаєте?

— Він був дуже ледащий в своїх звичаях — ледащий і недбалий. Став ся властителем красного майна, але все прогуляв і жив в нужді. Часами поправило ся єго положеня на короткий час, аж він наконець розпив ся. От і все, що можу розвідати з годинника.

Я схопив ся роздразнений та почав ходити по комнатї то в один бік то в другий.

— То не честно з вашої сторони, Гольмс! — відозвав ся я, даючи волю свому огірченю. — Того би я по вас не сподівав ся. Ви розвідували ся про історию мого нещасливого брата а тепер удаєте, що ви довідали ся в якийсь загадочний спосіб. Чейже не схочете вмовляти то в мене, щоби я вірив в то, що ви то все вичитали із старого годинника! Ваше поступованє єсть дуже безвзглядне і подобає просто на мантійство.

— Вибачте, прошу, любий докторе — відозвав ся він ввічливо — я уважав справу лиш за загальну задачу і забув на то, що она вас особисто дотикає і може бути для вас прикра. Вірте менї, що заки ви менї подали годинник, я і не знав, що ви маєте брата.

— Яким же способом могли ви дійти до тих фактів, котрі суть зовсім правдиві у всіх подробицях?

— Дійстно! Ну, то по части більше нічого як лиш щастє. Я держав ся лиш імовірности і не сподівав ся зовсім, що так докладно вгадаю.

— Отже ви не сказали того лиш так навгадь?

— Ні, ні; я не говорю нїколи навгадь. То погана навичка, котра нищить всяку льоґічну здібність. Річ представляє ся вам дивною лиш длятого, що ви анї не можете іти слїдом за моїми гадками, анї зважати на ті малі познаки, які можуть довести до великих внесновків. Як дійшов я на примір до того погляду, що ваш брат був недбалий? — Придивіть ся лиш добре вічку від годинника. Побачите, що оно не лиш в двох місцях загнене, але ще й ціле порисоване — внаслїдок звичаю носити в кишени инші тверді річи, як гроші або ключі.

шло також до демонстраций. О год. 4 по полудни був вже спокій.

Угорскі часописи подають зміст предложеня в справі нової виборчої реформи. На основі того проекту виборче право буде прислугувати кождому угорскому горожанинови, котрий скінчив 24 літ житя і володіє мадярским язиком в слові і письмі. Крім того виборче право буде прислугувати всім угорским горожанам, що платять який небудь податок. Виключені від виборчого права ті, котрі були засуджені за аґітацию против мадярскої держави, за підбурюванє до станової ненависти, або за аґітацию против релігії і моральности. Крім того палаті прислугує право уневажнити мандат кождого посла, котрому доказано, що в часі виборчої аґітациї ширив ідею ворожу мадярскій державі.

В німецкім парляменті внесли вчера польскі посли інтерпеляцию в справі пруского предложеня о вивласненю. Секретар державний Нібердінґ, іменем канцлєра кн. Більова відмовив відповіди на ту інтерпеляцию, засланяючись тим, що тут розходить ся о внутрішну пруску справу, котра належить лише до пруского сойму. Мимо того становища правительства парлямент ухвалив перевести дискусию над тою інтерпеляцию. Промавляв польский посол Зайда і кількох Німців, з котрих ґр. Гампеш виступив остро і рішучо против згаданого предложеня. Дальшу дискусию над тою справою відложено до нині.

„Wiener Allg. Ztg." одержала з Парижа вість, що француске правительство нагадає зречи ся права, признаного Франциї на конференциї в Альґесірас, що удержанє ладу і публичої безпечности в портових марокканьских містах належить до Франциї і Іспаниї. — Іспаньскі ґазети заявляють рішучо, що Іспанія буде жадати від Франциї, аби не запускала ся в дальші проби в Марокку, колиж би мало прийти до дальших воєнних виправ, та Іспанія мусіла би зажадати рішучо зміни договору в Альґесірас.

З Тегерану доносять, що парлямент погодив ся з шахом. За уступки, які поробив шах парляментови, ухвалив парлямент закрити кілька часописий, які помістили статї, обиджуючі шаха. Лїсту цивільну шаха піднесено о 300.000 рублїв річно. Посли порозсилали до всїх провінций телєґрами, в котрих просять о спокій і поясняють хід послїдних подій.

Новинки.

Львів, дня 16-го сїчня 1908.

— **Іменованя.** Міністерство торговлї іменувало укінченого ґімназияста Тадея Мар. Пісаріка, практикантом рахунковим в департаментї Дирекциї почт і телєґрафів у Львові. — Президия галицкої краєвої Дирекциї скарбу іменувала офіцияла канцелярийного, Генр. Ясіньского ад'юнктом канцелярийним в IX кл. ранґи, а канцелїстів: Ярослава Поколиньского і Иос. Каміньского офіциялами канцелярийними в X кл. ранґи для галицких властий скарбових.

— **Великі вечерницї техніків** з танцями устроює товариство політехніків „Основа" у Львові в четвер дня 6 лютого с. р. в сали „Народного Дому". Господинї вечерницї Вп. панї: Л. Вхянинова, Г. Гузарова, С. Реваковичева, Л. Студиньска, М. Шеховичева, А. Заячківска. За комітет молодіжи: С. Миронович, Т. Біликевич, О. Левицкий. Стрій для пань вечерковий, для мужчин балєвий. Початок о 9 год. вечером. Вступ за запрошенєм від особи 5 К, від родини з 4 осіб 16 кор., ґалерия 2 К. Музика військова 80 пп.

— **В київскім укр. Науковім Товаристві** переведено орґанізацию наукових секций і комісий. Головою секциї фільольоґічної вибрано Перетца, секретарем Є. Тимченка. Секция історична вибрала головою Павлуцкого, заступником В. І. Щербину, секретарями І. Н. Джиджору і А. І. Яковлева. Крім того має орґанізуватись секция природнича а з комісий — комісия язикова.

— **Зміна курсу почтового** межи Львовом а Радеховом. Неможливість задержаня дотеперішного почтового курсу на просторі межи Львовом а Радеховом взглядно Стояновом з причини заметелий снїгових і лихої дороги приневолює ц. к. Дирекцию почт і телєґрафів — з огляду на безпечність — знести нічний курс на тім просторі і завести — аж до відкликаня — почавши від 18 с. м. на тімже просторі слїдуючий курс почтовий:

Львів 1: від'їзд 7 год. 5 мін. рано і 4 год. 5 мін. по полудни; приїзд 7 рано 50 мін. вечер і 10 год. 10 мін. рано. — Львів 3: від'їзд 7 год. 30 м. рано і 4 год. 30 м. попол.; приїзд 7 год. 35 м. вечер і 9 год. 55 мін. рано. — Підлїски: від'їзд 9 год. 35 мін. рано і 6 год. 35 мін. вечер; від'їзд 5 год. 30 м. по пол. і 7 год. 50 мін. рано. — Жовтанцї: від'їзд 11 год. 35 мін. рано і 8 год. 35 м. вечер; від'їзд 3 год. 40 м. по пол. і 6 год. рано; приїзд 3 год. 25 мін. по пол. і 10 год. 20 м. вечер. — Камінка струмилова: приїзд 1 год. 50 мін. по пол. і 10 год. 50 мін. вечер; від'їзд 2 год. 5 мін. по пол. і 6 год. рано; від'їзд 1 год. 10 мін. по пол. і 8 год. 5 мін. вечер. — Холоїв: від'їзд 4 год. 45 м. по полуд. і 8 год. 40 мін. рано; від'їзд 10 год. 25 мін. рано і 5 год. 25 м. по пол. — Радехів: від'їзд 6 год. вечер і 10 год. рано; від'їзд 9 год. рано і 4 год. по полудни.

† **Іван Левицкий**, радник Двору, краєвий інспектор шкіл середних, відзначений ордером Зелїзної Корони III кл., почетною медалею за 40-лїтну службу, папскою відзнакою Pro ecclesia et pontifice, почетний горожанин міста Бучача, помер по довгій а тяжкій недузї дня 15 сїчня с. р. проживши 64 лїт. Похорон відбуде ся в пятницю з дому жалоби при ул. Третого Мая ч. 2 на Личаківске кладовище.

† **Померли:** О. Густав Дроздовский, парох в Кийданцях, збараского повіта, надїлений крилошаньскими відзнаками, упокоїв ся дня 1 с. м. в 54 році житя, а 30-ім сьвященьства. — В Чорткові помер Корнило Бойкевич, секретар судовий. — В Копенгазї помер в 61 р. житя Гольґер Драхманн, один із визначнїйших даньских поетів. — В Мехтсгавзен в Ганновері помер славний німецкий поет-гуморист Вільгельм Буш в 75 році житя.

— **„Загадочний Росиянин".** Львівска полїция арештувала оногди Росиянина Колю (Николая) Ященкова, котрий зголосив ся до тутешного консуля російского п. Пустошкіна і сказав єму, що єго прислано з Росиї, щоби він убив консуля; він однак не хоче того зробити і просить, щоби консуль вислав єго денебудь, лиш не до Росиї, бо він там не має що робити. П. Пустошкін дав о тім знати на полїцию і загадочного Росиянина арештовано. Доходженя, які перевела полїция, показали, що загадочний Росиянин називає ся по правдї Сенько Тарчин, має лїт 27 і єсть селянином з під Журавна, та приїхав оногди, щоби тут виробити собі якусь позичку. Не одержавши позички, пішов до одного з шинків, де, як каже, зійшов ся з якимсь „паном", білявим в баранковій шапцї, котрий порадив єму, щоби він пішов до російского консуля і сказав єму, що єго льосом визначено до убитя консуля, а той дасть єму тоді богато гроший. Дурний Тарчин послухав ради і замість дістати гроший дістав ся до „Іванової хати". — Тарчин уміє по російски, бо втік був з австрийского войска до Росиї, де перебував через шість місяців, працюючи при ловлї риб. Пізнїйше вернув до краю і зголосив ся до служби у войску а вислуживши і відбувши кару за дезерцию, вернув до рідного села. Потребуючи гроший, приїхав до

Але хто в такий спосіб обходить ся з так дорогим годинником, мусить бути недбалим чоловіком. Щоби то пізнати, не треба великої бистроумности. Так само не треба дуже глибоко роздумувати, щоби зрозуміти, що спадкоємник так цінного предмету знаходить ся впрочім в добрім положеню.

Я притакнув на знак, що годжу ся з єго поясненями.

— Ті, що в Анґлиї позичають на застави, мають звичай видовбувати на заставлених годинниках в середині число заставничої картки — говорив Гольмс дальше. — Але через моє скло видко таких чисел не менше лиш чотири, доказ, що ваш брат був часто в клопотї, однак між тим мусїли єго відносини поправити ся, бо инакше не міг би був заставу викупити. — Придивіть же ся тепер внутрішному вічку годинника. Видите тоті тисячі рис довкола дірочки від ключика — слїди, де ключик виховзнув ся? На годиннику у тверезого чоловіка таких рис не буде; на годиннику пяниці завсїгди їх знайдете. Він накручує годинник в ночи і лишає отсї слїди непевности руки. Деж тут у сім всїм якась тайна?

— То так ясне як сонце — відповів я. — Простіть, що я зробив вам кривду. Я повинен був мати більше довіря до вашої дивної даровитости. Чи можу спитати, чи ви в теперішнім своїм занятю маєте яку справу до вияснення?

— Не маю нїякої — тому то кокаїна. Не можу жити, щоби не працювати головою. Та й шож мав би я робити? Стояти тут коло вікна? Сьвіт такий поганий, нужденний і відражаючий! Придивіть ся лиш, як спускає ся тота жовта мрака і вкриває почорнілі доми! Як безнадійно, нужденно і прозаїчно то все виглядає! На що придав ся чоловікови талант, коли він не має до чого єго ужити. Лиш для звичайних здібностий знаходить ся якась робота на сьвітї!

Я хотів якраз щось на то відповісти, коли хтось живо запукав до дверий і увійшла наша господиня.

— Якась молода дама хотїла би поговорити з вами, пане Гольмс — сказала она, подаючи білєт мому товаришеви.

„Міс Марі Морстан" — прочитав він. — Гм — се імя менї незвістне. Попросіть тоту панну сюди на гору, панї Гудзон. Не ідіть, докторе. Я дїйстно волїв би, щоби ви тут лишили ся.

2. Загадочна справа.

Панна Морстан, білява молода дама, увійшла до комнати певним кроком і з поверховности зовсїм спокійно. Була то мала, делїкатна, ґустовно убрана особа а на руках мала новісенькі рукавички. А всеж-таки по єї скромнім одїню без всїляких прикрас можна було вносити, що она не має звідки строїти ся. Єї темно сїра вовняна сукня ані не була нїчим обшита ані не мала нїяких инших прикрас, а єї малий капелюшок на голові такоїж самої темної краски був лиш з одного боку украшений малою китичкою з білих пер. Єї личко не мало ані правильних черт, ані красної форми, але єго вираз був незвичайно миленький і притягаючий; в єї великих синих очах пробивав ся дух і житє. Я видів женщини многих народів в трох частях сьвіта, але нїколи ще не стрітив личка, в котрім би так виразно пробивала ся вражлива, благородна природа. Не уйшло то моєї уваги, що коли сїла собі на кріслї, яке їй Гольмс подав, уста єї дрожали і руки єї трясли ся; по цїлій єї поставі видко було глубоке внутрішне зворушенє.

— Приходжу до вас, пане Гольмс — відозвала ся она — бо ви тїй дамі, в котрої родинї я жию, пани Цецилії Форестр, помогли колись виснити якусь малу домашну запутанину. Доброта і зручність, яку ви тодї оказали, зробила на неї велике враженє.

— Панї Цецилія Форестр — повторив він призадумавшись. — Так, так, вже собі пригадую, я мав нагоду зробити їй малу прислугу. Була то дуже проста річ.

Тодї не була то для неї проста річ а о моїй справі ледви чи так скажете. Ледви можу собі щось уявити, що було би ще дивнїйше і ще більше невиясниме як то положенє, в якім я саме тепер находжу ся.

(Дальше буде).

Львова, ну, тай дістав тут тепер — вільне помешкане і харч; на як довго, не знати.

— **Справа Васіньского і спілки** вже виясню́є ся а до того причинила ся найбільше смерть невинного чоловіка, дозорця вязниць Кавтского в Празї і арештоване в наслідок того Адамского, котрий остаточно видав своїх спільників. Тоді то прагска поліция дали знати львівскій, що Васіньский виїхав до Львова і що там перебуває у Устеньского при ул. Вірменьскій. Немалу заслугу у викритю і арештованю вломників має також львівска поліция. Аґент Грос був перший, котрий при арештованю Васіньского обезсилив єго: аґенти Ліблїх і Фінкельштайн їздили на провінцию а дуже богато помагав в слїдстві на місци один із найздібнійших аґентів Шпанґ. Комісар поліциї п. Лукомский ледви міг дати собі раду з величезним материялом цілої справи.

До вияснення справи причинив ся не мало також 44-лїтний Василь Подруцкий, котрого арештовано перед кількома днями яко підозріного о то, що спільно з Васіньским і єго помічниками допустив ся дня 28 грудня м. р. вломý до каси податкової в Калуши. Василь Подруцкий, котрий прибрав був собі давнійше прізвище Кузева, і єго брат Павло Подруцкий, челядник столярский, знані з давнійшого кримінального процесу. Дня 23 грудня 1899 добув ся якийсь злодій до зелїзної каси в столярскій фабрицї братів Вчеляків у Львові і забрав з неї 23.000 кор. Крадїж вийшла на верх аж у Відни, де якийсь елев школи музичної, котрий нїби то учив ся на оперового співака, Павло Подруцкий, дав знати на поліцию, що столяр А. Богдановский вкрав єму 1800 кор. сховані у фортепянї. Доходженя в тій справі викрили, що братя Подруцкі, А. Богдановский і ще двох других спільників допустили ся крадежі у братів Вчеляків. Братів Подруцких арештовано у Відни а і двох їх спільників аж в Ню-Йорку, коли они висїли з корабля на беріг. При процесї в падолисті 1900 показало ся опісля, що П. Подруцкого пізнала при роботі в монастири ігуменя Колюмба; она удержувала єго та наймала єму хороше помешкане у Львові. Ігуменя мусїла відтак виїхати на покуту до Риму а вломників засуджено: Павла Подруцкого на 7 лїт тяжкої вязниці, Василя Подруцкого на 5, а Богдановского на пів рока. Павло Подруцкий вийшов з криміналу 29 грудня м. р. і не належав до ватаги Васіньского. Старший брат, Василь Подруцкий, вийшов з криміналу перед двома роками і взяв ся до торговлї церковними річами; він їздив по селах, бував у сьвящеників і робив того рода інтереси. Ся торговля довела єго до знакомства з Устеньским, з котрим він став до спілки і продавав єго вироби бронзівничі.

Василь Подруцкий, удержуючи зносини з Устеньским, довідав ся також про єго зносини з Васіньским і прочими вломниками, але не належав до спілки з ними. Він то улекшив поліциї слїдство, бо причинив ся до арештованя Васіньскої, дозорця львівскої вязниці Вальохи і єго жінки, котра мешкала в Самборі та челядників бронзівничих Устеньского: Теофіля Шветліха і Віктора Михальского. Василя Подруцкого випущено на волю. Сконстатовано вже, що дозорець Вальоха улекшив Васіньскому, Шварцерови і Шипторови втечу; він вивів їх в ночи з казні і випустив брамою на улицю. Крати перепиловано і повязано простирала лиш на то, щоби удати, що нїби то втікачі видобули ся вікном і спустили ся по линві з простирал на землю. По втечі Васіньский і Шварцер перебували через кілька днїв у Устеньского а відтак спільно зі Шветліхом і Михальским вломили ся до склепу Саса в перехідній каменици Андріолього в Ринку та вкрали величезну масу дорогоцінних річий, котрі відтак забрав золотар Тіттель і продавав в своїм склепі.

Тепер вже знає ся, хто єсть Васіньский і як він називає ся. Правдиве єго імя єсть Едмунд Сьнеґуцкий і походить з Лодзі, де був мельником і пекарем. Перед шести роками оженив ся він з панною Володиславою Ваховскою у Варті в келецкій ґубернії. В Лодзі засудили Сьнеґуцкого за розбишацтво на три роки вязниці і тоді втік він з жінкою за границю та поїхав просто до Відня. Тут разом з своїм тїточним братом Едмундом Ріхтером, капелюшником, заложив робітню капелюхів. Небавком опісля приїхав до Стрия, відтак до Львова і перебував по черзї в Тарнові, Черновцях, Ярославі, Ряшеві, Самборі, Будапештї і в Празї. Фактом єсть, що Сьнеґуцкий-Васіньский допустив ся також вломý і в Калуши. Доси арештовано 13 членів ватаги, з тих 11 сидять в арешті у Львові, а Адамский і Костур в Празї. Кажуть, що Сьнеґуцкого головно жінка спонукувала до крадежі і вломів. Она любила дуже убирати ся богато і елеґантно а одного разу мала сказати до свого чоловіка: „Убивай, кради, а гроший мусиш менї дати! Звідки возьмеш, то мене нїчо не обходить!“ Єсть також підозріне, що Сьнеґуцкий-Васіньский допустив ся також якогось сензацийного убийства, котрим вже суди кілька разів займали ся, але доси не удало ся вислїдити правдивого убийника.

Господарство, промисл і торговля.

Курс львівский.

Дня 15-го січня 1908.	Платять К с	Жадають К с
І. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	565·—	575·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	90·—	100·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	558·—	564·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·60	110·30
Банку гіпот $4^1/_2$%	99·—	99·70
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	100·50	101·20
4% листи застав. Банку краєв. .	94·70	95·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	94·60	95·30
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·—	98·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .	99·50	100·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·80	94·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	95·—	95·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·—	93·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	92·—	100·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	49·50	53·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	27·25	29·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	66·—	70·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	20·85	23·50
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·38	11·43
Рубель паперовий	2·53	2·56
100 марок нїмецких	117·40	117·80
Доляр американьский	4·80	5·—

Телеґрами.

Станиславів 16 січня. Загальний рух на шляху Чортків-Гусятин лїнії Стрий-Гусятин заведено на ново з днем 16 с. м.

Відень 16 січня. Начальний редактор „Neue Freie Presse“ Бахер помер.

Відень 16 січня. На нинїшнім засїданю комісиї рільничої раджено дальше над внесеннями пос. Повше і внесенями зголошеними вчера пос. Іром, взиваючими правительство, щоби утворило постійну комісию яко прибочну раду міністерства рільництва в цїлях заосмотрюваня міского населеня в рільничі артикули поживи, вело статистику консумциї, доконало децентралїзациї віденьского торгу мяса, та щоби здержано всякий довіз мяса і худоби з балканьских держав та удержав і дальше замкнене границї.

Будапешт 16 січня. В угорскій палаті послів през. мін. Векерле поставив внесене, щоби на порядку дневнім завтрішного засїданя була поставлена справа контингенту рекрутів, котрий в сїм році позістає незмінений. Палата так ухвалила а відтак приняла предложене в справі брукcельскої угоди цукрової і приступлене до неї Росиї.

Берлин 16 січня. Президент прускої палати панів кн. Едвард Іннгавзен-Кніпгавзен помер нинї.

Порт о Пренс (на остр. Гаїті) 16 січня. В місті Ґонаївес сильне землетрясене знищило богато домів. Комунїкация з Ґонаївес перервана. Землетрясене все ще повторяє ся.

Тегеран 16 січня. На вчерашнім засїданю парляменту президент і члени дотичної депутациї зложили звіт в справі угоди з султаном.

Париж 16 січня. Міністер справ заграничних Пішон в розмові з сотрудником ґазети „Matin“ заявив, що проголошене Мулея Гафіда султаном не змінить становища Франциї. Хто небудь буде султаном в Марокку, угода заключена в Альґесірас задержить своє повне значінє і Франция буде строго єї держати ся.

Париж 16 січня. З Рабату доносять, що в ночи з 11 на 12 с. м. стрїляно до палати султана. Войско пустилось в погоню за виновниками, але без успіху. На приказ султана Абдул-Азіса видало воякам і сторожам всї присилки оружия і муниції, які були в урядї митовім. Султан казав арештувати всїх, що прилучили ся до руху зверненого против него.

Кольонїя 16 січня. „Köln. Ztg.“ заперечує чутку вийшовшу з Брукселї, мов би Нїмеччина вела переговори з Франциєю в справі подїлу держави Конґо.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).